

**ผลของการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค 5E ในการส่งเสริม
ทักษะการอ่านตีความและการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2**

**The Effects of Using Cooperative Learning Activities Using the 5E Technique to
Promote Interpretive and Analytical Reading Skills of 8th graders Students**

สุวีณา เตือนแจ้

Suweena Dueanchaeng

(วันรับบทความ : 14 พฤศจิกายน 2568/วันแก้ไขบทความ : 24 กุมภาพันธ์ 2569/วันตอบรับบทความ : 22 เมษายน 2569)

(Received Date : Nov 14th, 2025, Revised Date : Feb 24th, 2026, Accepted Date : Apr 22nd, 2026)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลของการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค 5E กับเกณฑ์ร้อยละ 75 2) เปรียบเทียบผลของการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค 5E ก่อนเรียนกับหลังเรียน 3) เปรียบเทียบผลของการใช้กิจกรรมการเรียนรู้หลังเรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค 5E กับวิธีสอนแบบปกติ 4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนหลังที่ใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค 5E กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 โรงเรียนสาริตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา จำนวน 2 ห้องเรียน รวมนักเรียนทั้งหมด 79 คน โดยวิธีสุ่มแบบกลุ่มโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีทั้งสิ้น 3 ฉบับ ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค 5E จำนวน 5 แผน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค 5E สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยได้แก่ ค่าเฉลี่ย, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน, การทดสอบค่า t-test แบบ One sample t-test, Pair sample t-test และ Independent t-test.

ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค 5E สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ผลสัมฤทธิ์

สาขาวิชาภาษาไทย โรงเรียนสาริตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา Email: dsuweena@gmail.com

Thai Department, Kasetsart University Laboratory School Kamphaeng Saen Campus Educational Research and Development Center. Email: dsuweena@gmail.com

* ผู้ติดต่อกับ Email: dsuweena@gmail.com

* Corresponding author Email: dsuweena@gmail.com

ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค 5E สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนโดยการใช้กิจกรรม การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค 5E สูงกว่าวิธีการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 4) ความพึงพอใจทางการเรียนของนักเรียนโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค 5E โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ : การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค 5E; ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน; ทักษะการอ่านตีความและการอ่านเชิงวิเคราะห์

Abstract

The objectives of this research were 1) to compare the learning achievement of students using 5E cooperative learning activities in promoting interpretive and analytical reading skills against the 75% criterion, 2) to compare pre-test and post-test results of students using 5E cooperative learning activities, 3) to compare post-test results between students using 5E cooperative learning activities and conventional teaching methods, and 4) to examine student satisfaction with 5E cooperative learning activities. The sample consisted of 79 second-year secondary school students from two classrooms in the first semester of academic year 2025 at Kasetsart University Laboratory School, Kamphaeng Saen Campus, Research and Development Center for Education, selected through simple random sampling using classroom as the sampling unit. Three research instruments were employed: 1) five lesson plans based on the 5E learning cycle, 2) an achievement test, and 3) The satisfaction questionnaire regarding cooperative learning activities using the 5E technique was used. Statistical analyses included mean, standard deviation, and t-tests: one-sample t-test, paired-sample t-test, and independent t-test.

The research results found that: 1) students' learning achievement after implementing 5E cooperative learning activities in promoting interpretive and analytical reading skills was significantly higher than the 75% criterion at the .05 level, 2) post-test learning achievement was significantly higher than pre-test scores at the .05 level, 3) learning achievement of students using 5E cooperative learning activities was significantly higher than those using conventional teaching methods at the .05 level, and 4) overall student satisfaction with 5E cooperative learning activities was at a high level.

Keywords: Organizing cooperative learning activities using the 5E technique, Academic achievement, Interpretive and Analytical Reading Skills.

บทนำ

Ministry of Education (2009) ได้ระบุถึงความสำคัญของภาษาไทยไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ว่า ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพให้แสดงถึงความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์อันดีต่อกัน ใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้และประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้กระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี นอกจากนี้ภาษาไทยยังเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งเพื่อนำไปใช้ในวิถีประจำวัน ดังนั้นในการเรียนภาษาไทยจึงต้องเรียนรู้ให้เกิดทักษะที่ถูกต้อง เหมาะสมในฐานะที่ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ และเป็นวัฒนธรรมของชาติที่เสริมสร้างความงดงามในชีวิตซึ่งบรรพบุรุษได้สร้างสรรค์ไว้ Department of Academic Affairs (2001) เอกลักษณ์ของชาติที่แสดงอัตลักษณ์ความเป็นไทย และเป็นเครื่องมือในการสื่อสารเพื่อการเรียนรู้การประกอบอาชีพและดำรงชีวิต ภาษาไทยจึงมีบทบาทและหน้าที่หลักในการสร้างทักษะเพื่อการสื่อสารและการศึกษาค้นคว้าหาความรู้อื่น ๆ ตลอดจนปลูกฝังศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทยแก่ผู้เรียน เมื่อกล่าวถึงทักษะการสื่อสารที่เฉพาะเจาะจงนั้น ทักษะการอ่านมีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของมนุษย์และการพัฒนาประเทศเป็นอย่างมาก Wilawan (2003) ได้ให้เหตุผลไว้ว่าเป็นเพราะการอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้มนุษย์ได้รับความรู้ ความคิด ความเพลิดเพลิน มีความเข้าใจเรื่องการเมือง การปกครอง เศรษฐกิจ และสังคมสามารถปรับตัวให้เข้ากับความจริงก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งล้วนแต่เป็นประโยชน์กับตนเองและประเทศชาติทั้งสิ้น

การจัดการเรียนรู้ในยุคปัจจุบันไม่ได้มุ่งเน้นเพียงการถ่ายทอดความรู้จากผู้สอนไปสู่ผู้เรียนเท่านั้นแต่ยังมุ่งเน้นส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา และเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง โดยเฉพาะในบริบทของการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ซึ่งให้ความสำคัญกับทักษะระดับสูง (Higher-order Thinking Skills) อาทิ การคิดวิเคราะห์ (Analytical Thinking) การคิดสร้างสรรค์ (Creative Thinking) การสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ (Effective Communication) และการทำงานร่วมกับผู้อื่น (Collaboration) ทักษะเหล่านี้ล้วนจำเป็นต่อการดำรงชีวิต การเรียนรู้ตลอดชีวิตและการเป็นพลเมืองโลกที่มีคุณภาพ สาขาวิชาภาษาไทย โดยเฉพาะในสาระด้านวรรณคดีและวรรณกรรมมีเป้าหมายสำคัญในการพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถอ่านเพื่อความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง ดีความ สรุปลงความ วิเคราะห์คุณค่าทางภาษาและวรรณศิลป์ ตลอดจนสามารถเชื่อมโยงวรรณคดีและวรรณกรรมกับบริบททางสังคมและวัฒนธรรมได้อย่างมีวิจารณญาณซึ่งทักษะเหล่านี้เป็นหัวใจของการพัฒนาทักษะการอ่านตีความและการอ่านเชิงวิเคราะห์

จากประสบการณ์ของผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอน พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ส่วนใหญ่มักประสบปัญหาในการเรียนวรรณคดีและวรรณกรรมไทย โดยเฉพาะวรรณคดีที่มีเนื้อหาเชิงประวัติศาสตร์ หรือใช้ภาษาโบราณ เช่น เรื่อง “โคลงภาพพระราชพงศาวดาร” ซึ่งเป็นวรรณคดีที่มีความสำคัญในด้านของการถ่ายทอดเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ของชาติในรูปแบบลักษณะคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพโดยมีภาพจิตรกรรมฝาผนังเป็นสื่อประกอบ เนื้อหาในโคลงบางบทมีความซับซ้อน ใช้ถ้อยคำ คำศัพท์ค่อนข้างยากต่อการทำความเข้าใจ และมีการอ้างอิงบุคคล เหตุการณ์ หรือสถานที่ในประวัติศาสตร์จำนวนมาก ส่งผลให้นักเรียนเข้าใจได้ยาก ขาดแรงจูงใจในการเรียนรู้ และไม่สามารถตีความหรือวิเคราะห์สาระที่แฝงอยู่ในบทโคลงได้อย่างลึกซึ้ง ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูผู้สอนจะต้องออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนสามารถมีส่วนร่วมกับบทเรียนอย่างมีความหมาย กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ การพัฒนาทักษะการคิด

และเปิดโอกาสในการแสดงออกทางความคิดของผู้เรียนอย่างหลากหลาย หนึ่งในแนวทางที่ได้รับการยอมรับว่าส่งเสริมการมีส่วนร่วมและการคิดวิเคราะห์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ซึ่งเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มอย่างมีเป้าหมาย มีการช่วยเหลือและเรียนรู้จากนักเรียนด้วยกันส่งผลให้เกิดการเรียนรู้อย่างลึกซึ้ง และการสอนแบบวัฏจักรสืบเสาะหาความรู้ 5E เป็นรูปแบบของการเรียนรู้รูปแบบหนึ่งที่เน้นให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ตรงในการเรียนรู้ โดยการแสวงหาความรู้และศึกษาค้นคว้าเพื่อสร้างองค์ความรู้ของตนเองโดยใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งผู้สอนคอยอำนวยความสะดวกและสนับสนุน ทำให้ผู้เรียนสามารถค้นพบความรู้หรือแนวทางแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง ซึ่งถือว่าเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำความรู้ หลักการ แนวคิดหรือทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์เชื่อมโยงกับประเด็นปัญหาที่เรียนสนใจศึกษา ค้นคว้าทางภาษาและลงมือปฏิบัติด้วยตนเองตามความสามารถและถนัดของตนเองได้อย่างอิสระ Suntonroj (2006) ได้นำเสนอวิธีการหนึ่งที่พบว่าช่วยพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ นั่นคือการเรียนการสอนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ซึ่งเป็นวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้แก่นักเรียนได้เรียนรู้และมุ่งสู่การประสบความสำเร็จของกลุ่ม ดังที่ Meyers & Jones (1993) อ้างถึงใน Phakdiwirot (2013) รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ Cooperative Integrated Reading and Composition หรือการเรียนรู้แบบร่วมมือบูรณาการทักษะการอ่านและการเขียนเป็นรูปแบบที่มีความเหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอนทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์และอาจส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความมุ่งมั่นในการเรียนที่เกิดจากการช่วยเหลือกันและกันเนื่องจากรูปแบบการเรียนรู้นี้เป็นรูปแบบการสอนที่มีการฝึกฝนกระบวนการทำงานกลุ่ม และทักษะการทำงานร่วมกันทางสังคมสมาชิกกลุ่มประกอบด้วยนักเรียนที่เก่ง ปานกลาง และอ่อนอยู่ร่วมกัน ทำกิจกรรมร่วมกัน และมีความรับผิดชอบร่วมกัน Department of Academic Affairs (2000) ทั้งยังเป็นวิธีสอนที่สอดคล้องกับหลักการจัดการเรียนรู้ตามแนวหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลางคือ ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ทุกคนมีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้กระบวนการจัดการเรียนรู้จึงต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และพัฒนาการทางสมองโดยเน้นความสำคัญทั้งความรู้และคุณธรรม Ministry of Education (2008) โดยการใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค 5E (5E Instructional Model) ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ Engage (กระตุ้นความสนใจ) Explore (สำรวจและค้นคว้า) Explain (อธิบายและแลกเปลี่ยน) Elaborate (ขยายความรู้และประยุกต์ใช้) และ Evaluate (ประเมินผล)

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค 5E เป็นกระบวนการที่ได้รับการพิสูจน์แล้วว่าส่งเสริมการเรียนรู้แบบลงมือทำ (Active Learning) และการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนได้อย่างเป็นระบบโดยเฉพาะเมื่อนำมาประยุกต์ใช้ร่วมกับเนื้อหาวรรณคดี วรรณกรรมที่ซับซ้อนจะสามารถช่วยให้นักเรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ และมีส่วนร่วมกับบทเรียนได้อย่างกระตือรือร้น และยังก่อให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาไทยซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Seuasawatee & Jaimaitree (2022) ซึ่งพบว่า การจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรสืบเสาะหาความรู้ด้วยรูปแบบ 5Es ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนคำในภาษาไทยสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 70 และ Mapradit, Wongsan & Hunsuwan (2024) ที่พบว่าการใช้ชุดกิจกรรมภาษาไทยร่วมกับการจัดการเรียนการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ 5E มีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อีกทั้งมีความพึงพอใจโดยภาพรวมมากกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบปกติ

กล่าวโดยสรุป จากหลักการและเหตุผลที่กล่าวมา ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษา ผลของการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค 5E โดยมุ่งหวังที่จะส่งเสริมทักษะการอ่านตีความและการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้ดียิ่งขึ้น เพื่อพัฒนาการเรียนรู้อารมณ์ที่ดีไทยให้มีความทันสมัย น่าสนใจ และตรงกับความสามารถของผู้เรียนในยุคปัจจุบันโดยรูปแบบการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่มละความสามารถเก่ง กลาง อ่อน ร่วมกันทำกิจกรรม ผู้เรียนมีโอกาสช่วยเหลือกันจึงเกิดความมุ่งมั่นในการเรียนโดยไม่รู้ตัว รวมทั้งสร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ ที่สามารถนำไปพัฒนาผู้เรียนให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่หลักสูตรแกนกลางกำหนดได้ต่อไป ตลอดจนเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและส่งเสริมทักษะในศตวรรษที่ 21 อย่างแท้จริง

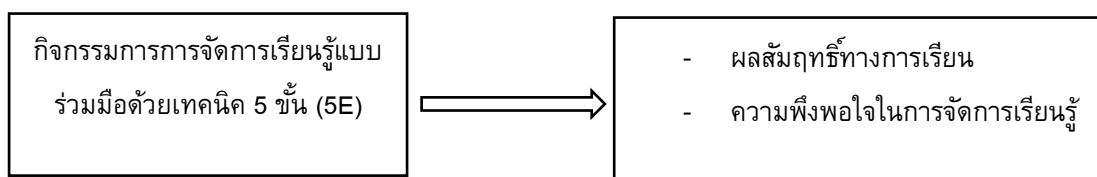
วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Objectives)

1. เพื่อเปรียบเทียบผลของการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค 5E ในการส่งเสริมทักษะการอ่านตีความและการอ่านเชิงวิเคราะห์ กับเกณฑ์ร้อยละ 75
2. เพื่อเปรียบเทียบผลของการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค 5E ในการส่งเสริมทักษะการอ่านตีความและการอ่านเชิงวิเคราะห์ ก่อนเรียนกับหลังเรียน
3. เพื่อเปรียบเทียบผลของการใช้กิจกรรมการเรียนรู้หลังเรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค 5E ในการส่งเสริมทักษะการอ่านตีความและการอ่านเชิงวิเคราะห์ กับวิธีสอนแบบปกติ
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนหลังการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค 5E ในการส่งเสริมทักษะการอ่านตีความและการอ่านเชิงวิเคราะห์

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค 5E ในการส่งเสริมทักษะการอ่านตีความและการอ่านเชิงวิเคราะห์ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค 5E ในการส่งเสริมทักษะการอ่านตีความและการอ่านเชิงวิเคราะห์ สูงกว่าก่อนเรียน
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค 5E ในการส่งเสริมทักษะการอ่านตีความและการอ่านเชิงวิเคราะห์ สูงกว่าวิธีสอนแบบปกติ

กรอบแนวคิดการวิจัย

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงกึ่งทดลอง (Quasi – Experimental Research) รูปแบบที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นแบบไม่สุ่มเลือกกลุ่มควบคุมวัดผลก่อนและหลังเรียน (Randomized Pretest – Posttest Control Group Design) โดยมีสัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลองดังนี้ Wannaketrit (2011)

E	O ₁	X	O ₂
C	O ₁	~X	O ₂

เมื่อ	E	แทน	นักเรียนกลุ่มทดลอง
	C	แทน	นักเรียนกลุ่มควบคุม
	X	แทน	การจัดการเรียนรู้การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค 5E
	~X	แทน	ไม่มีการจัดการเรียนรู้การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค 5E
	O ₁	แทน	การทดสอบก่อนเรียน
	O ₂	แทน	การทดสอบหลังเรียน

ขอบเขตของการวิจัย (Scope of research)

ประชากร

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 4 ห้องเรียน จำนวน 157 คน

กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 2 ห้องเรียน ด้วยวิธีสุ่มแบบกลุ่มโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม ด้วยการจับสลาก 2 ครั้ง ครั้งแรกได้กลุ่มตัวอย่าง 2 ห้องเรียนจาก 4 ห้องเรียน ครั้งที่ 2 จับสลากให้เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ห้อง 3 จำนวน 40 คน ซึ่งใช้เป็นห้องทดลอง และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ห้อง 2 จำนวน 39 คน ซึ่งใช้เป็นห้องควบคุม

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1-3 วิชาภาษาไทย 3 เรื่อง การอ่านตีความและการอ่านเชิงวิเคราะห์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2568) และหลักสูตรสถานศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย

ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 ทดสอบก่อนเรียน 1 ชั่วโมง ทดสอบหลังเรียน 1 ชั่วโมง
ทดลอง 9 ชั่วโมง รวมจำนวนทั้งสิ้น 11 ชั่วโมง

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น คือ กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค 5E

ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ความพึงพอใจ

วิธีการดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

1. แผนการจัดการเรียนรู้สาขาวิชาภาษาไทย วิชาภาษาไทย 3 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ใช้
กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค 5E ในการส่งเสริมทักษะการอ่านตีความและการอ่านเชิงวิเคราะห์
ได้แก่

แผนที่ 1 มาร่วมเตรียมความพร้อม	จำนวน 1 ชั่วโมง
แผนที่ 2 ผู้แต่ง ที่มา คำประพันธ์	จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนที่ 3 ค้นหาเรียนรู้คำศัพท์	จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนที่ 4 รับทราบสรุปเนื้อเรื่อง	จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนที่ 5 บทสอนข้อคิดคุณค่า	จำนวน 2 ชั่วโมง

เมื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม ความสอดคล้องและความเป็นไประหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา
กิจกรรมการเรียนรู้และการวิเคราะห์คุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 ส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน เท่ากับ 0.3016 ซึ่งมีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
เป็นข้อสอบแบบปรนัย จำนวน 3 ตอน ประกอบด้วย ตอนที่ 1 ข้อสอบแบบถูก-ผิด จำนวน 15 ข้อ ตอนที่ 2
ข้อสอบแบบจับคู่ จำนวน 20 ข้อ ตอนที่ 3 ข้อสอบแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 15 ข้อ รวมจำนวนทั้งสิ้น
50 ข้อ ใช้ในการสอบก่อนเรียน (Pretest) และทดสอบหลังเรียน (Posttest) นำแบบทดสอบมาวิเคราะห์
คุณภาพของเครื่องมือดังนี้

1. ค่าความยาก (p) ของแบบทดสอบพิจารณาความยากของแบบทดสอบโดยพิจารณาเป็น
รายข้อใช้เกณฑ์ในการทดสอบที่มีค่าความยากอยู่ระหว่าง 0.2 – 0.8 ซึ่งมีค่าความยากอยู่ระหว่าง 0.33 – 0.78

2. ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบโดยพิจารณาเป็นรายข้อใช้เกณฑ์ในการทดสอบ
ที่มีอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป ซึ่งมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.20 – 0.74

3. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้จากการปรับปรุงไปทดลองใช้ (Try Out)

ครั้งที่ 2 กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 90 คน เพื่อหาค่าความเที่ยงของแบบทดสอบโดยใช้สูตรคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) ที่ 20 Linthratanasirikul (2010) ซึ่งได้ค่าความเที่ยงข้อสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก มีค่าเท่ากับ 0.82 นำมาใช้เป็นเครื่องมือสำหรับการวิจัยต่อไป

3. แบบสอบถามความพึงพอใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค 5E ในการส่งเสริมทักษะการอ่านตีความและการอ่านเชิงวิเคราะห์ จำนวน 1 ฉบับเป็นแบบประเมินแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด จำนวน 25 ข้อ ความพึงพอใจเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจความถูกต้องและเหมาะสมของแบบสอบถาม พิจารณาลงความเห็นและให้คะแนน นำคะแนนที่ได้มาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item objective Congruence: IOC) โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1 ทุกข้อ

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 75 โดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค 5E ในการส่งเสริมทักษะการอ่านตีความและการอ่านเชิงวิเคราะห์

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	m	SD	t	p-value
หลังเรียน	40	50	39.975	5.096	3.071	.004*

* $p - value < .05$

จากตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 75 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค 5E ในการส่งเสริมทักษะการอ่านตีความและการอ่านเชิงวิเคราะห์ที่มีคะแนนเฉลี่ย (m) เท่ากับ 39.975 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 5.096 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียนโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค 5E ในการส่งเสริมทักษะการอ่านตีความและการอ่านเชิงวิเคราะห์

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	m	SD	t	p-value
ก่อนเรียน	40	50	19.675	4.323		
หลังเรียน	40	50	39.975	5.096	28.924	.000*

* $p - value < .05$

จากตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียนพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียน โดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค 5E ใน

การส่งเสริมทักษะการอ่านตีความและการอ่านเชิงวิเคราะห์ที่มีคะแนนเฉลี่ย (m) เท่ากับ 39.975 และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 5.096 สูงกว่าก่อนเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ย (m) เท่ากับ 19.675 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 4.323 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียน ที่ใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค 5E ในการส่งเสริมทักษะการอ่านตีความและการอ่านเชิงวิเคราะห์กับวิธีการสอนแบบปกติ

กลุ่ม	n	คะแนนเต็ม	m	SD	t	p – value
กลุ่มทดลอง	40	50	39.975	5.096	9.213	.000*
กลุ่มควบคุม	39	50	28.205	6.216		

* $p - value < .05$

จากตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนที่ใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค 5E ในการส่งเสริมทักษะการอ่านตีความและการอ่านเชิงวิเคราะห์กับวิธีสอนแบบปกติ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียน ที่ใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค 5E ในการส่งเสริมทักษะการอ่านตีความและการอ่านเชิงวิเคราะห์ที่มีคะแนนเฉลี่ย (m) เท่ากับ 39.975 และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 5.096 สูงกว่าวิธีสอนแบบปกติที่มีคะแนนเฉลี่ย (m) เท่ากับ 28.205 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 6.216 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4 แสดงความพึงพอใจของนักเรียนที่ใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค 5E ในการส่งเสริมทักษะการอ่านตีความและการอ่านเชิงวิเคราะห์

รายการประเมิน	m	SD	ระดับความพึงพอใจ
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
1. ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นลำดับขั้นตอนต่อเนื่องไม่สับสน	4.250	.630	มาก
2. ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยให้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้การทำงานร่วมกัน	4.550	.678	มากที่สุด
3. ข้าพเจ้าสามารถปฏิบัติตามกิจกรรมตามขั้นตอนได้ไม่ยากจนเกินไป	4.375	.740	มาก
4. ข้าพเจ้าได้เรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ก่อนช่วยทำให้มั่นใจในการอ่านเนื้อเรื่อง	4.525	.679	มากที่สุด
5. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ข้าพเจ้าได้คิดวิเคราะห์	4.425	.594	มาก
6. การทำงานกลุ่มไม่มีส่วนให้ข้าพเจ้าประสบผลสำเร็จในการเรียนมากขึ้น	4.325	.694	มาก
7. ข้าพเจ้ามักให้เพื่อนในกลุ่มออกมานำเสนองานหน้าชั้นแทนข้าพเจ้าเสมอ	4.400	.672	มาก
8. ข้าพเจ้าไม่ค่อยมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมกับเพื่อนและครู	4.375	.705	มาก

9. ข้าพเจ้าได้รู้จักและใช้แหล่งข้อมูลที่หลากหลายในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม	4.250	.707	มาก
10. ข้าพเจ้ารู้สึกพอใจในกิจกรรมการเรียนรู้ที่ครูจัดเตรียมให้	4.475	.554	มาก
เฉลี่ยด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.395	.428	มาก
ด้านบรรยากาศการเรียนรู้			
1. ข้าพเจ้ากระตือรือร้นในการปฏิบัติกิจกรรมทุกขั้นตอน	4.350	.622	มาก
2. ข้าพเจ้ามีความพึงพอใจในการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม	4.575	.675	มากที่สุด
3. ข้าพเจ้ากล้าแสดงความคิดเห็นของตนเองและยอมรับฟังความคิดเห็นของเพื่อน	4.300	.723	มาก
4. ข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อหน่ายต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.225	.733	มาก
5. ข้าพเจ้าไม่ชอบการนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน	4.325	.797	มาก
6. ครูมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียนตลอดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.350	.622	มาก
7. ครูคอยช่วยเหลือนักเรียนในการปฏิบัติกิจกรรมอย่างทั่วถึง	4.400	.633	มาก
8. ข้าพเจ้ามีความพอใจอย่างมากเมื่อได้รับรางวัลจากการจัดกิจกรรมของครู	4.250	.670	มาก
9. ข้าพเจ้ารู้สึกพอใจเมื่อต้องปรึกษากับเพื่อนในกลุ่ม	4.325	.656	มาก
10. ข้าพเจ้ามีความสุขในการร่วมกิจกรรมกลุ่ม	4.350	.662	มาก
เฉลี่ยด้านบรรยากาศการเรียนรู้	4.345	.419	มาก
ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้			
1. ข้าพเจ้าได้พัฒนาความสามารถด้านการเรียนวิชาภาษาไทยโดยการจัดกิจกรรมของครู	4.375	.540	มาก
2. กิจกรรมช่วยให้ข้าพเจ้ามีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนเพิ่มมากขึ้น	4.475	.640	มาก
3. ข้าพเจ้าได้รับความรู้ใหม่ ๆ จากการระดมสมองในชั้นเรียน	4.500	.599	มาก
4. กิจกรรมฝึกให้ข้าพเจ้าได้คิดวิเคราะห์ห้อย่างมีเหตุผล	4.400	.709	มาก
5. ข้าพเจ้านำกระบวนการอ่านและการคิดวิเคราะห์ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและในวิชาอื่น ๆ	4.550	.639	มากที่สุด
เฉลี่ยด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้	4.460	.462	มาก
รวมเฉลี่ย	4.388	.385	มาก

จากตารางที่ 4 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่ใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค 5E ในการส่งเสริมทักษะการอ่านตีความและการอ่านเชิงวิเคราะห์ พบว่า ความพึงพอใจทางการเรียนของนักเรียนที่ใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค 5E ในการส่งเสริมทักษะการอ่านตีความและการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยภาพรวมมีคะแนนเฉลี่ย (m) เท่ากับ 4.388 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 0.385 ซึ่งอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ มีระดับพึงพอใจ สูงที่สุด โดยมีคะแนนเฉลี่ย (m) ความพึงพอใจเท่ากับ 4.460 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 0.462 อยู่ในระดับมาก รองลงมาความพึงพอใจด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยมีคะแนนเฉลี่ย (m) ความพึงพอใจ

เท่ากับ 4.395 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 0.428 อยู่ในระดับมาก และมีระดับความพึงพอใจต่ำที่สุด ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ โดยมีคะแนนเฉลี่ย (m) ความพึงพอใจเท่ากับ 4.345 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 0.419 อยู่ในระดับมาก

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนที่ใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค 5E ในการส่งเสริมทักษะการอ่านตีความและการอ่านเชิงวิเคราะห์สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 ที่ $(t(39)=3.071, p<.05)$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนที่ใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค 5E ในการส่งเสริมทักษะการอ่านตีความและการอ่านเชิงวิเคราะห์สูงกว่าก่อนเรียนที่ $(t(39)=28.924, p<.05)$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนที่ใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค 5E ในการส่งเสริมทักษะการอ่านตีความและการอ่านเชิงวิเคราะห์ สูงกว่าวิธีสอนแบบปกติที่ $(t(77)=9.213, p<.05)$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ความพึงพอใจทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียน ที่ใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค 5E ในการส่งเสริมทักษะการอ่านตีความและการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค 5E ในการส่งเสริมทักษะการอ่านตีความและการอ่านเชิงวิเคราะห์ที่มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 39.975 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.096 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Seusawatee & Jaimaitree (2022) ซึ่งพบว่า การจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรสืบเสาะหาความรู้ด้วยรูปแบบ 5Es ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนคำในภาษาไทยสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 70 และ Dueanchaeng (2021) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุกกับการเรียนแบบร่วมมือในรูปแบบ ซี.ไอ.อาร์.ซี. กับเกณฑ์ร้อยละ 75 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ เชิงรุกกับการเรียนแบบร่วมมือในรูปแบบ ซี.ไอ.อาร์.ซี. หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั้น แสดงว่า การสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ 5E เป็นวิธีการสอนแบบร่วมมือที่ทำให้ทักษะ การอ่านและเขียนคำในภาษาไทยของนักเรียนดีขึ้น นอกจากนี้จะทำให้ทักษะการอ่านและเขียนคำในภาษาไทยของนักเรียนได้พัฒนาแล้ว ยังส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและเขียนคำในภาษาไทยก่อนและหลังการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ 5E นั่นคือ จัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 5E นอกจากเป็นวิธีการสร้างความสนใจให้นักเรียนแล้วยังมีกระบวนการดำเนินการศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูล ด้วยวิธีการที่หลากหลาย มีการฝึกการให้เหตุผล มีการอธิบายประกอบข้อมูลซึ่งเป็นการเชื่อมโยงข้อมูลให้เกิดเป็นองค์ความรู้ โดยมีการให้นักเรียนได้รวมกลุ่มและ

อภิปรายผล และยังมีกระบวนการประเมินผลที่หลากหลายที่ทำให้นักเรียนได้พัฒนาตนเองซึ่งสังเกตได้จากผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและเขียนคำในภาษาไทยก่อนและหลังการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ 5E มาเปรียบเทียบกันแล้วที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนโดยการใช้องค์ประกอบการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค 5E ในการส่งเสริมทักษะการอ่านตีความและการอ่านเชิงวิเคราะห์ที่มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 39.975 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.096 สูงกว่าก่อนเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 19.675 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.323 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Chaolawit & Thamanu (2017) ที่ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนโดยวิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้นตอน (5E) กับวิธีสอนแบบปกติ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนโดยวิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้นตอน (5E) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 Phoonakon (2012) ได้ศึกษาผลของการใช้เทคนิค Five-Step Model ที่มีต่อทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า กลุ่มที่ได้รับการฝึกโดยใช้เทคนิค Five-Step Model มีค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณหลังการฝึกสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 Angkasanlak (2016) ที่ได้ศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้กระบวนการ 5 ขั้นที่มีต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์และทัศนคติการเรียนรู้เชิงรุกของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลจากการทดลอง พบว่า กลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้กระบวนการ 5 ขั้น มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์สูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 Mapradit, Wongsan & Hunsuwan (2024) ที่พบว่า การใช้ชุดกิจกรรมภาษาไทยรวมกับการจัดการเรียนการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ 5E มีผลสัมฤทธิ์การเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อีกทั้งมีความพึงพอใจโดยภาพรวมมากกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบปกติ Hongno (2016) ที่พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยเรื่อง มัทนะพาธา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ Dueanchaeng (2021) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุกกับการเรียนแบบร่วมมือในรูปแบบซี.ไอ.อาร์.ซี. พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุกกับการเรียนแบบร่วมมือในรูปแบบ ซี.ไอ.อาร์.ซี. หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้องค์ประกอบการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค 5E ในการส่งเสริมทักษะการอ่านตีความและการอ่านเชิงวิเคราะห์ที่มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 39.975 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.096 สูงกว่าวิธีสอนแบบปกติที่มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 28.205 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.216 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ Chaolawit & Thamanu (2017) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5 ที่สอนโดยวิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้นตอน (5E) กับวิธีสอนแบบปกติ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนโดยวิธีสอน แบบสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้นตอน (5E) สูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนโดยวิธีสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 Mapradit, Wongsan & Hunsuwan

(2024) ที่พบว่าการใช้ชุดกิจกรรมภาษาไทยร่วมกับการจัดการเรียนการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ 5E มีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อีกทั้งมีความพึงพอใจโดยภาพรวมมากกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบปกติ และ Dueanchaeng (2021) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุกกับการเรียนแบบร่วมมือในรูปแบบ ซี.ไอ.อาร์.ซี. กับวิธีการสอนแบบปกติ พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุกกับการเรียนแบบร่วมมือในรูปแบบ ซี.ไอ.อาร์.ซี. สูงกว่าวิธีการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ความพึงพอใจทางการเรียนของนักเรียนโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค 5E ในการส่งเสริมทักษะการอ่านตีความและการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยภาพรวมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.388 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.385 ซึ่งอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ มีระดับพึงพอใจสูงสุด โดยมีคะแนนเฉลี่ย (\bar{x}) ความพึงพอใจเท่ากับ 4.460 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) เท่ากับ 0.462 อยู่ในระดับมาก รองลงมาความพึงพอใจด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยมีคะแนนเฉลี่ย (\bar{x}) ความพึงพอใจเท่ากับ 4.395 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) เท่ากับ 0.428 อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับ Hongno (2016) ที่พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ สืบเสาะหาความรู้ (5E) อยู่ในระดับมากที่สุด Mapradit, Wongsan & Hunsuwan (2024) ที่พบว่าการใช้ชุดกิจกรรมภาษาไทยร่วมกับการจัดการเรียนการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ 5E มีความพึงพอใจโดยภาพรวมมากกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบปกติ Dueanchaeng (2021) ได้ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุกกับการเรียนแบบร่วมมือในรูปแบบซี.ไอ.อาร์.ซี. พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุกกับการเรียนแบบร่วมมือในรูปแบบซี.ไอ.อาร์.ซี. ใน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก และ Longloei (2009) กล่าวไว้ว่า การใช้สื่อการสอนประกอบการเรียนรู้ที่ดีนั้นควรจะให้ผู้เรียนได้ ใช้ประสาทสัมผัสหลายอย่าง เช่น ฟัง พูด อ่าน เขียน การนำสื่อเข้ามาใช้ก็เพื่อที่จะทำให้ผู้เรียนสนใจเรียนและเข้าใจบทเรียนดีขึ้นนักเรียนเกิดความพึงพอใจเกิดทัศนคติที่ดีในการเรียนและขั้นการสำรวจและค้นหาจะเป็นกิจกรรมที่นักเรียนได้ทำกิจกรรมกลุ่มมีอิสระในการทำกิจกรรม ทั้งนี้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค 5E จะเห็นได้ว่า การจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ศึกษา ค้นคว้าหาความรู้ หรือข้อสรุปต่าง ๆ ด้วยตนเอง ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดและทักษะต่าง ๆ โดยครูมีหน้าที่สนับสนุน ช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ และกระตุ้นผู้เรียนด้วยการใช้คำถามเพื่อให้ผู้เรียนนั้นเกิดการพัฒนาได้อย่างเต็มศักยภาพ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พัฒนากระบวนการคิดอย่างเต็มที่ โดยผู้เรียนได้สืบค้นและหาข้อมูลด้วยตนเอง แล้วนำข้อมูลมาสรุปเป็นองค์ความรู้ ทำให้ผู้เรียนเกิดความจำระยะยาว สามารถเชื่อมโยงและนำองค์ความรู้กลับมาใช้ได้อย่างต่อเนื่อง อีกทั้งยังส่งผลให้ผู้เรียนมีความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนรู้และมีการยอมรับความคิดเห็นของคนอื่น ทั้งนี้เนื่องมาจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้ผ่านการพัฒนาจนทำให้บทเรียนมีประสิทธิภาพและเหมาะสมประกอบกับกิจกรรม

ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่เน้นให้นักเรียนค้นหาคำตอบด้วยตนเอง เริ่มจาก ขั้นสร้างความสนใจจากครูที่ได้นำสื่อรูปภาพ อุปกรณ์เป็นสิ่งเร้าให้นักเรียนเกิดความสนใจ เกิดข้อสงสัย อยากรู้ และอยากที่จะศึกษาค้นคว้าคำตอบจากการปฏิบัติและลงมือทำได้ด้วยตนเอง

3. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้

1. ในการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค 5E ควรจัดทำในระยะยาว เพื่อให้นักเรียนได้เกิดความกระตือรือร้นและทำให้เวลาในการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสม
2. ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ควรเน้นให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม การช่วยเหลือกันขณะเรียนหรือการทำงานร่วมกันให้มากขึ้นซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเต็มความสามารถ
3. ควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค 5E ร่วมกับการจัดกิจกรรมแบบเชิงรุก (Active Learning) ร่วมกับเทคนิคอื่น ๆ ให้เหมาะสมกับเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับทักษะอื่น ๆ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค 5E กับทักษะการอ่านตีความและการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้สื่ออื่น ๆ
2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค 5E ร่วมกับวิธีการสอนหรือเทคนิคการสอนอื่น ๆ อย่างต่อเนื่อง
3. ควรมีการศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค 5E กับกลุ่มตัวอย่างอื่นเพื่อให้ทราบผลที่แน่ชัดและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

การรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

หนังสือรับรองการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ เลขที่ COE No.COE68/056 จาก คณะกรรมการดำเนินงานวิทยาเขตกำแพงแสน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เอกสารอ้างอิง

- Angkasanlak, Y. (2016). *The effects of Thai language learning activities using the 5-step process on analytical thinking ability and active learning attitudes of grade 10 students* (Master's thesis, Chulalongkorn University). [translated]
- Chaolawit, D., & Thamanu, S. (2017). A comparison of Thai language learning achievement of grade 11 students taught by the 5E inquiry-based learning method and conventional teaching method. *Online Journal of Graduate Studies, Faculty of Education, Ramkhamhaeng University*, 2(5), 1-12. [translated]
- Department of Academic Affairs. (2001). *Learning management in Thai language learning area*. Department of General Education. [translated]
- Department of Academic Affairs. (2000). *Guidelines for implementing curriculum standards into learning management design and authentic assessment*. Department of Academic Affairs. [translated]
- Dueanchaeng, S. (2021). Development of Thai language learning achievement using active learning activities combined with CIRC cooperative learning model. *Khurusastra Journal*, 15(2), 185-200. [translated]
- Hongno, P. (2016). *A comparison of Thai literature learning achievement on Mattanabatha of Mathayomsuksa 5 students through inquiry-based learning management (5E)* [Master's thesis, Silpakorn University]. [translated]
- Linthratanasirikul, K. (2010). Research tools and quality verification. In *Course materials for curriculum and instruction research*. Sukhothai Thammathirat Open University.
- Longloei, V. (2009). *Teaching media usage skills*.
<https://www.gotoknow.org/user/werapongloy/profile>[translated]
- Mapradit, T., Wongsan, W., & Hunsuwan, K. (2024). The Development of Thai Language activity set on spelling rules using 5E Inquiry-Based Learning for Prathomsuksa 2 Students in The Primary Educational Service Area Office Bangkok, Chom Thong District. *Journal of Education, Rajabhat Maha Sarakham University*, 21(2), 165-174. [translated]
- Meyers, C., & Jones, T. B. (1993). *Promoting active learning: Strategies for the college classroom*. Jossey-Bass.
- Ministry of Education. (2008). *The Basic Education Core Curriculum B.E. 2551* (2008). [translated]
- Ministry of Education. (2009). *Basic education core curriculum B.E. 2551*. Office of the Basic Education Commission. [translated]
- Phakdiwirot, C. (2013). *Effects of deep learning management on mathematical skills and processes toward mathematical problem-solving ability, critical thinking, and self-confidence of ninth grade students* [Master's thesis, Srinakharinwirot University]. [translated]
- Phoonakon, P. (2012). *The effects of using five-step model technique on critical thinking skills of grade 5 students* [Master's thesis in Education, Chulalongkorn University]. [translated]

- Seuasawatee, P., & Jaimaitree, T. (2022). Development of Thai reading and writing skills from 5Es inquiry cycle teaching method for Bachelor of Education students majoring in Thai language. *Rampaiprannee Research Journal*, 16(2), May-August. [translated]
- Suntornroj, W. (2006). *Innovation for learning*. Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Mahasarakham University. [translated]
- Wannaketrit, T. (2011). *Course document for research for learning development*. Department of Education, Faculty of Education and Development Sciences, Kasetsart University. [translated]
- Wilawan, S. (2003). *Develop language skills Volume 3, Thai language learning area, Level 3, Grade 8 according to the Basic Education Curriculum*. Watthanaphanit Publishing. [translated]